

УДК 005.7:005.21:659.4

JEL M10, D83, L20

DOI <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2026-13-29>**Рибальченко С.М.**

кандидат економічних наук, доцентка,
старша викладачка кафедри управління ім. О. Балацького,
Сумський державний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3971-9069>

Матвєєва Ю.А.

кандидат економічних наук, доцентка,
старша викладачка кафедри управління ім. О. Балацького,
Сумський державний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3082-5551>

Котенко С.І.

кандидат економічних наук,
асистент кафедри управління імені Олега Балацького,
Сумський державний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8684-0163>

Руденко В.А.

здобувачка освіти, ННІ БіЕМ,
Сумський державний університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-0183-6786>

Богдан Е.І.

здобувач освіти, ННІ БіЕМ,
Сумський державний університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-3912-9018>

СТРАТЕГІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ЯК ФУНКЦІОНАЛЬНІ ДОМІНАНТИ СУЧАСНОГО ОФІС-МЕНЕДЖМЕНТУ

У статті досліджено сутність стратегічних комунікацій та їх роль у процесі прийняття управлінських рішень у системі офіс-менеджменту. Обґрунтовано, що стратегічні комунікації виступають ключовою функціональною домінантою, яка забезпечує інтеграцію інформаційних потоків, координацію діяльності та підвищення ефективності управління. Розкрито взаємозв'язок комунікаційних процесів із етапами прийняття рішень, визначено їх вплив на обґрунтованість і результативність управлінських дій. Узагальнено сучасні підходи до класифікації комунікацій та проаналізовано їх функціональні характеристики. Доведено, що якість комунікаційного середовища є визначальним чинником ефективності управлінських рішень. Окреслено вплив цифровізації на розвиток комунікацій та формування нових викликів у системі офіс-менеджменту.

Ключові слова: стратегічні комунікації, офіс-менеджмент, методи прийняття управлінських рішень, комунікаційні процеси, інформаційні потоки, ефективність управління, цифровізація, організаційна взаємодія, комунікаційна стратегія.

Постановка проблеми. У сучасних умовах цифрової трансформації, глобалізації та зростання ролі інформації ефективність функціонування організацій значною мірою залежить від якості комунікаційних процесів та обґрунтованості управлінських рішень. Особливої актуальності це набуває в системі офіс-менеджменту, який виступає центром координації інформаційних потоків, взаємодії структурних підрозділів та забезпечення управлінської діяльності. Водночас на практиці спостерігається фрагментарність

комунікацій, недостатній рівень їх стратегічної узгодженості та обмежена інтеграція з процесами прийняття управлінських рішень.

Незважаючи на значну кількість наукових досліджень у сфері менеджменту та комунікацій, залишається недостатньо розкритим питання їх системної взаємодії в контексті офіс-менеджменту як цілісної управлінської підсистеми. Зокрема, потребує подальшого теоретичного осмислення роль стратегічних комунікацій як функціональної домінанти,

що забезпечує формування, реалізацію та коригування управлінських рішень.

Водночас, сучасні виклики, пов'язані з інформаційним переваженням, розвитком цифрових технологій та підвищенням динамічності зовнішнього середовища, зумовлюють необхідність переосмислення підходів до організації комунікаційних процесів і їх впливу на якість управлінських рішень. Це визначає актуальність дослідження стратегічних комунікацій та прийняття управлінських рішень як взаємопов'язаних елементів, що формують основу ефективного сучасного офіс-менеджменту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні наукові підходи до стратегічних комунікацій сформовані переважно в межах міждисциплінарних досліджень. Зокрема, у роботі К. Hallahan та ін. [1] стратегічні комунікації трактуються як цілеспрямований інструмент досягнення стратегічних цілей організації, що інтегрує різні види комунікаційної діяльності. Подальші дослідження [2; 3] розширюють це розуміння, акцентуючи увагу на багатовимірності комунікацій, їх класифікації та функціональній ролі у забезпеченні координації, взаємодії та формування організаційної культури. Водночас у цих працях переважає описовий підхід, а питання впливу стратегічних комунікацій на процес прийняття управлінських рішень розкрито недостатньо системно.

Проблематика прийняття управлінських рішень ґрунтовно висвітлена у працях Н. А. Simon [4; 5], який обґрунтував концепцію обмеженої раціональності, а також Р. Ф. Drucker [6; 7], який підкреслював визначальну роль інформації та її інтерпретації в управлінні. Дослідження Н. Mintzberg [8] додатково підтверджують домінуючу роль комунікацій у діяльності менеджерів. Проте в зазначених роботах комунікації розглядаються переважно як допоміжний або операційний елемент управління, без їх інтеграції у цілісну стратегічну систему прийняття рішень. Таким чином, існує наукова потреба у комплексному дослідженні стратегічних комунікацій як ключового чинника формування та реалізації управлінських рішень у системі офіс-менеджменту.

Мета статті. Метою статті є теоретичне обґрунтування сутності та ролі стратегічних комунікацій у системі офіс-менеджменту, а також дослідження їх впливу на процес прийняття управлінських рішень. Особлива увага приділяється визначенню стратегічних комунікацій як функціональної домінанти, що забезпечує інтеграцію інформаційних

потоків, координацію управлінської діяльності та підвищення ефективності управлінських рішень в умовах сучасних трансформаційних змін.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах розвитку організацій стратегічні комунікації набувають статусу ключового елементу управлінської діяльності, що безпосередньо впливає на ефективність функціонування офіс-менеджменту. Наукова інтерпретація поняття «стратегічні комунікації» базується на міждисциплінарному підході, який поєднує положення менеджменту, маркетингу, організаційної поведінки та теорії комунікацій. Згідно з фундаментальними дослідженнями К. Халлахан та ін., стратегічні комунікації визначаються як цілеспрямоване використання комунікацій організацією для досягнення її місії та стратегічних цілей [1]. Такий підхід підкреслює їх інструментальну та управлінську природу.

У науковій літературі стратегічні комунікації розглядаються як інтегрована система взаємодії, що охоплює різні напрями: управлінські, маркетингові, публічні та внутрішньоорганізаційні комунікації. Їх ключовою характеристикою є цілеспрямованість, узгодженість із загальною стратегією організації та орієнтація на довгостроковий результат [2]. У цьому контексті комунікації виступають не лише як засіб передачі інформації, а як механізм формування смислів, координації діяльності та забезпечення управлінської узгодженості.

З позицій офіс-менеджменту стратегічні комунікації виконують функцію інтеграційного ядра, що поєднує різні структурні підрозділи організації. Вони забезпечують циркуляцію інформаційних потоків, формують організаційну культуру та сприяють підвищенню ефективності управлінських процесів. Як зазначають сучасні дослідники, комунікації у системі менеджменту є складним багатовимірним явищем, що ускладнює формування єдиної комунікаційної політики, проте водночас виступає ключовим інструментом прийняття рішень [3].

Важливим теоретичним аспектом є розуміння стратегічних комунікацій як процесу, що виходить за межі простого обміну інформацією. Вони включають аналіз аудиторій, планування повідомлень, вибір каналів комунікації та оцінку результатів. У цьому контексті доцільно представити узагальнену модель стратегічних комунікацій (рис. 1).

Зазначена модель демонструє циклічний характер стратегічних комунікацій, де ключову роль відіграє зворотний зв'язок як

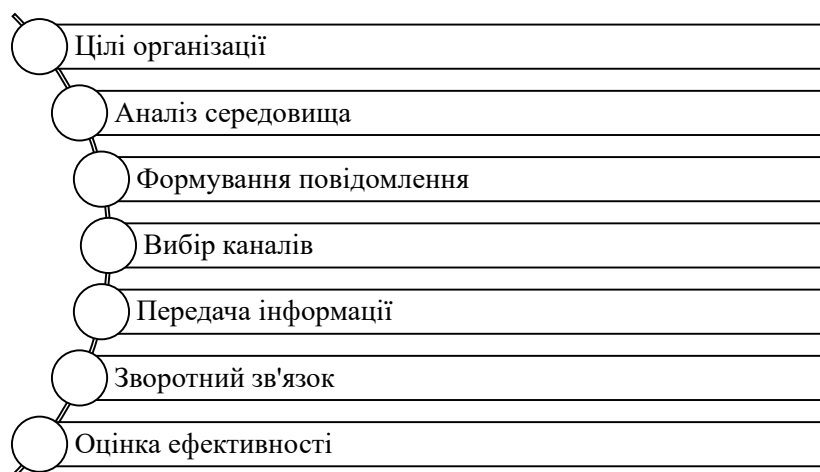

Рис. 1. Узагальнена модель стратегічних комунікацій в офіс-менеджменті.

Джерело: сформовано авторами на основі [1–3]

основа коригування управлінських рішень. Таким чином, комунікації стають не лише інструментом реалізації рішень, а й засобом їх формування.

Теоретичні засади стратегічних комунікацій також передбачають їх класифікацію за різними критеріями. Найбільш поширеним є поділ на внутрішні та зовнішні комунікації, а також вертикальні й горизонтальні інформаційні потоки. Узагальнення цих підходів доцільно подати у вигляді таблиці.

Окрему увагу в теоретичному аспекті слід приділити взаємозв'язку стратегічних комунікацій із процесом прийняття управлінських рішень. У класичних підходах менеджменту прийняття рішень розглядається як раціональний процес вибору оптимальної альтернативи. Проте сучасні дослідження доводять, що цей процес значною мірою залежить від якості комунікацій, доступності інформації та здатності інтерпретувати дані. Таким чином, стратегічні комунікації виступають не лише каналом передачі інформації, а й середовищем формування управлінських рішень.

Більш того, сучасна наукова парадигма розглядає комунікацію як невід'ємну складову

самого процесу прийняття рішень. У цьому контексті рішення формується не ізольовано, а в результаті взаємодії суб'єктів управління, обміну інформацією та узгодження позицій. Це дозволяє трактувати стратегічні комунікації як функціональну домінуючу офіс-менеджменту, що забезпечує інтеграцію інформаційних, організаційних і поведінкових аспектів управління.

У сучасній теорії менеджменту управлінські рішення розглядаються не як ізольований акт вибору альтернативи, а як складний багаторівневий процес, що формується під впливом комунікаційних взаємодій у межах організації. Такий підхід відображає перехід від класичної раціоналістичної моделі до комунікативної парадигми управління, де ключову роль відіграє обмін інформацією, узгодження позицій та інтерпретація даних. Відповідно до праць Herbert A. Simon, процес прийняття рішень є обмежено раціональним, оскільки суб'єкти управління діють в умовах неповної інформації та когнітивних обмежень, що підсилює значення ефективних комунікацій як механізму зниження невизначеності [4].

Таблиця 1

Класифікація стратегічних комунікацій в офіс-менеджменті

Критерій класифікації	Види комунікацій	Характеристика
За середовищем	внутрішні	забезпечують взаємодію між працівниками та підрозділами
	зовнішні	орієнтовані на взаємодію з клієнтами, партнерами, державними структурами
За напрямом	вертикальні	передача інформації між рівнями управління
	горизонтальні	обмін інформацією між рівноправними підрозділами
За формою	формальні	регламентовані організаційними нормами
	неформальні	базуються на міжособистісних зв'язках

Джерело: сформовано авторами на основі [1–3]

З позицій сучасних наукових підходів управлінське рішення формується як результат інтеграції інформаційних потоків, що циркулюють у внутрішньому та зовнішньому середовищі організації. Як зазначає Peter F. Drucker, ефективне рішення ґрунтується не лише на даних, а на їх правильній інтерпретації, що можливо лише за умов налагоджених комунікаційних каналів. Таким чином, комунікації виступають не допоміжним, а визначальним фактором формування якісних управлінських рішень [6].

У межах офіс-менеджменту комунікаційні процеси забезпечують інформаційне підґрунтя для кожного етапу прийняття рішень: від ідентифікації проблеми до оцінки результатів. Зокрема, на етапі діагностики проблеми ключове значення має збір і передача релевантної інформації; на етапі розробки альтернатив – обговорення можливих варіантів; на етапі вибору – аргументація та узгодження позицій; на етапі реалізації – координація дій; а на етапі контролю – отримання зворотного зв'язку. Відповідно, якість комунікацій визначає не лише швидкість, але й обґрунтованість управлінських рішень. З метою систематизації взаємозв'язку між комунікаційними процесами та етапами прийняття рішень доцільно представити відповідну узагальнену модель (рис. 2).

Представлена модель ілюструє, що комунікації є наскрізним елементом усього процесу прийняття рішень. Вони забезпечують як інформаційне наповнення, так і соціальну легітимність прийнятих управлінських рішень, що особливо важливо в умовах колективного управління.

Водночас наукові дослідження підкреслюють, що ефективність управлінських рішень значною мірою залежить від якості комунікаційного середовища. Зокрема, у роботах Henry Mintzberg [8] доведено, що менеджери витрачають до 70–90 % свого часу на комунікаційну діяльність, що свідчить про її ключову роль у процесі управління. У цьому контексті комунікації виступають не лише каналом передачі інформації, а й інструментом координації, мотивації та контролю. Суттєвим аспектом є також вплив типів комунікацій на характер управлінських рішень. Узагальнення цього взаємозв'язку подано в таблиці 2.

Особливу увагу слід приділити ролі когнітивних і поведінкових чинників у процесі прийняття рішень. Люди схильні до систематичних помилок мислення (когнітивних викривлень), що можуть спотворювати сприйняття інформації. У цьому контексті ефективні комунікації виконують компенсаторну функцію, забезпечуючи уточнення,

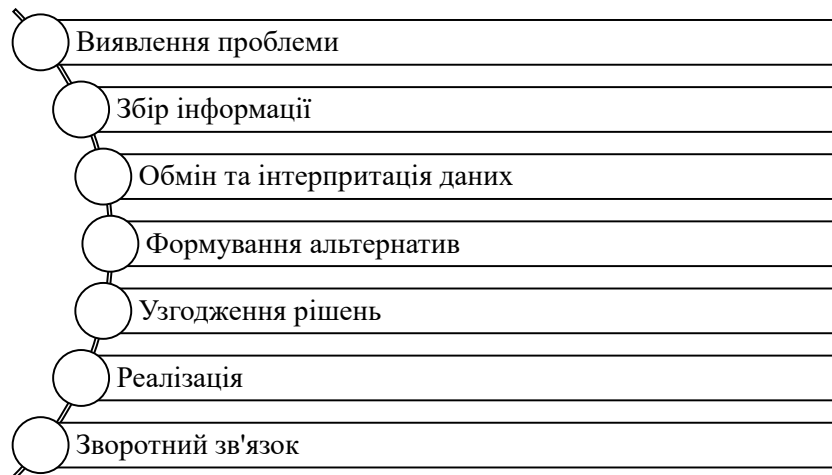

Рис. 2. Комунікаційна модель процесу прийняття управлінських рішень

Джерело: сформовано авторами на основі [5; 7]

Таблиця 2

Вплив типів комунікації на прийняття управлінських рішень

Тип комунікації	Характер впливу на рішення
Вертикальні	забезпечують формалізацію рішень та контроль виконання
Горизонтальні	сприяють координації та узгодженню між підрозділами
Діагональні	підвищують швидкість обміну інформацією
Неформальні	впливають на швидкість прийняття рішень та рівень довіри
Цифрові	забезпечують оперативність і доступ до великих обсягів даних

Джерело: сформовано авторами на основі [4–8]

перевірку та колективне обговорення інформації, що знижує ризик помилкових рішень.

Крім того, сучасні дослідження доводять, що організації з розвиненими комунікаційними системами демонструють вищу швидкість прийняття рішень і кращі фінансові результати. Це пояснюється тим, що якісні комунікації сприяють швидкому доступу до релевантної інформації, підвищують рівень залученості персоналу та забезпечують узгодженість дій.

У сучасних умовах трансформації управлінських практик, зумовлених цифровізацією, глобалізацією та зростанням ролі інформації, стратегічні комунікації та прийняття управлінських рішень набувають статусу ключових функціональних домінант офіс-менеджменту. Їх взаємодія формує основу ефективного функціонування організації, забезпечуючи не лише координацію внутрішніх процесів, а й адаптацію до динамічного зовнішнього середовища. У цьому контексті офіс-менеджмент розглядається не як суто адміністративна діяльність, а як інтегрована система управління інформаційними потоками, комунікаціями та процесами прийняття рішень.

Стратегічні комунікації у науковому дискурсі трактуються як цілеспрямований, системний та довгостроково орієнтований процес управління інформаційними взаємодіями організації. Вони передбачають узгодження комунікаційних дій із загальною стратегією розвитку та спрямовані на формування єдиного інформаційного простору. Як зазначають Hallahan та ін. [1], стратегічні комунікації інтегрують різні види комунікаційної діяльності з метою досягнення організаційних цілей. У площині офіс-менеджменту це означає забезпечення ефективної взаємодії між структурними підрозділами, оптимізацію інформаційних потоків та підтримку процесу прийняття рішень.

Функціональна роль стратегічних комунікацій полягає у створенні умов для формування якісних управлінських рішень. Згідно з концепцією Herbert A. Simon [4-5], управлінські рішення приймаються в умовах інформаційної невизначеності, що обумовлює необхідність ефективних комунікацій для збору, обробки та інтерпретації даних. У свою чергу, Peter F. Drucker [6-7] підкреслював, що якість управлінських рішень визначається не кількістю інформації, а здатністю її правильно використовувати, що безпосередньо залежить від рівня організації комунікаційних процесів.

У межах офіс-менеджменту стратегічні комунікації виконують низку ключових

функцій: інформаційну (забезпечення доступу до даних), координаційну (узгодження дій), мотиваційну (формування залученості персоналу) та контрольну (оцінка результатів діяльності). Їх реалізація сприяє підвищенню ефективності прийняття управлінських рішень, зменшенню ризиків та забезпеченню організаційної узгодженості. Водночас відсутність належної комунікаційної стратегії призводить до інформаційних викривлень, затримок у прийнятті рішень та зниження загальної ефективності управління. З метою узагальнення взаємозв'язку стратегічних комунікацій та управлінських рішень доцільно представити відповідну концептуальну модель (рис. 3).

Як видно з моделі, стратегічні комунікації є не лише передумовою, а й постійним супровідним елементом процесу прийняття управлінських рішень. Вони забезпечують безперервний обмін інформацією та сприяють адаптації рішень до змін середовища.

Важливим аспектом є також вплив цифровізації на розвиток стратегічних комунікацій в офіс-менеджменті. Використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (CRM-систем, корпоративних платформ, аналітичних інструментів) значно підвищує швидкість обробки інформації та якість управлінських рішень. Однак це супроводжується новими викликами, зокрема інформаційним перевантаженням, зростанням кіберризиків та необхідністю розвитку цифрових компетенцій персоналу. Узагальнення функціональних характеристик стратегічних комунікацій у системі офіс-менеджменту подано в таблиці 3.

У сучасних організаціях офіс-менеджмент виступає як центр управління комунікаційними потоками, забезпечуючи інтеграцію інформації, координацію діяльності та підтримку прийняття управлінських рішень. За дослідженнями, управлінська діяльність значною мірою базується на комунікаціях, що підтверджує їх домінуючу роль у формуванні рішень.

Таким чином, стратегічні комунікації та прийняття управлінських рішень слід розглядати як взаємопов'язані елементи єдиної управлінської системи, що визначають ефективність сучасного офіс-менеджменту. Їх інтеграція забезпечує не лише підвищення якості управлінських рішень, а й формування адаптивної, гнучкої та конкурентоспроможної організації. У цьому контексті стратегічні комунікації виступають ключовим ресурсом управління, що трансформує інформацію у стратегічні рішення та забезпечує їх успішну реалізацію.

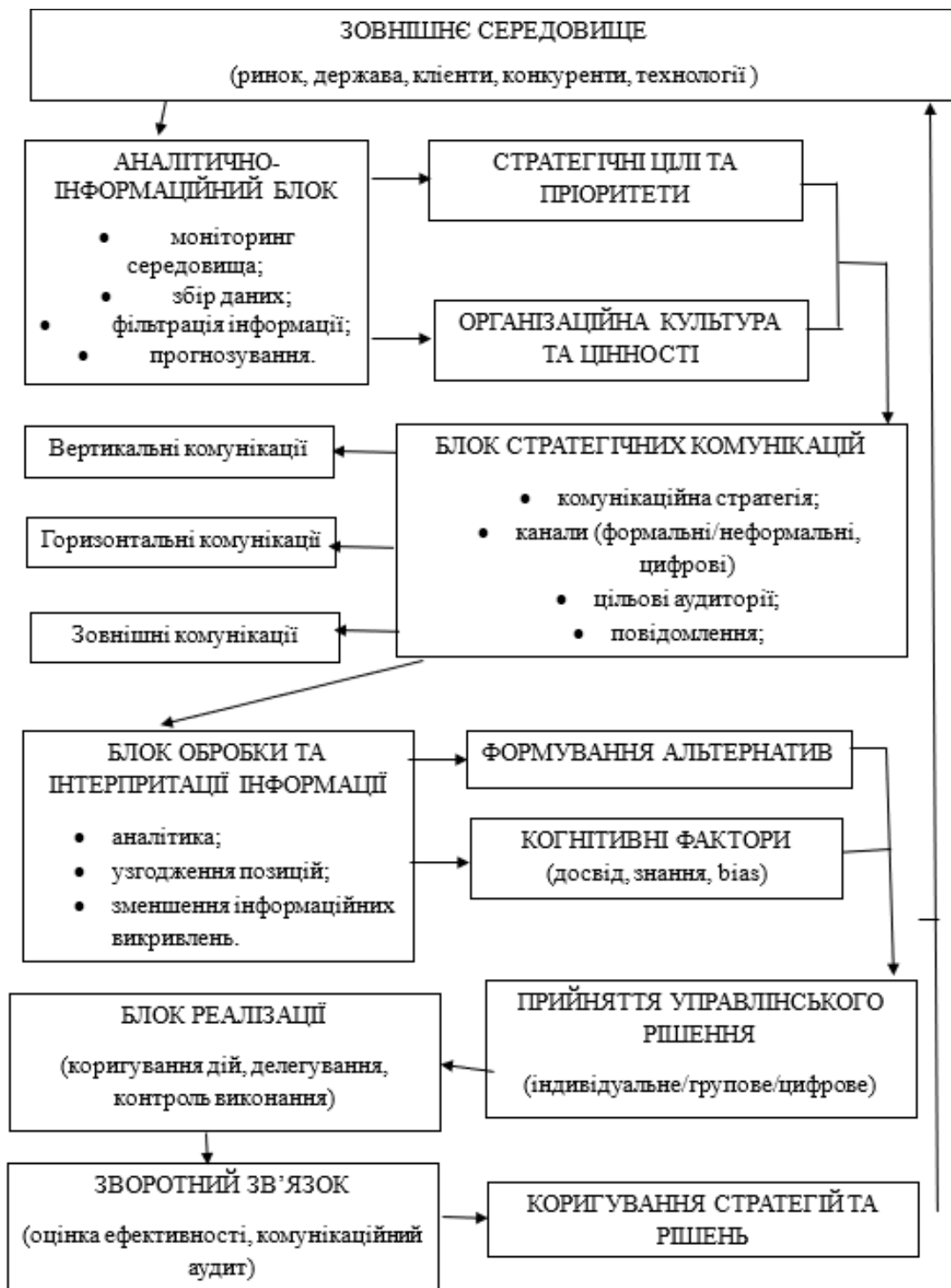

Рис. 3. Інтегрована багаторівнева модель стратегічних комунікацій і прийняття управлінських рішень в системі офіс-менеджменту

Джерело: авторська розробка

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що стратегічні комунікації є ключовою функціональною домінантою сучасного офіс-менеджменту, оскільки забезпечують інтеграцію інформаційних потоків, координацію діяльності та формування узгоджених управлінських дій. Доведено, що комунікації виконують не лише

інструментальну роль передачі інформації, а виступають середовищем формування управлінських рішень, впливаючи на всі етапи їх прийняття – від ідентифікації проблеми до контролю результатів.

Обґрунтовано, що ефективність управлінських рішень значною мірою залежить від якості організації комунікаційних

Функціональні домінанти стратегічних комунікацій у процесі прийняття управлінських рішень

Функція комунікацій	Зміст	Вплив на управлінські рішення
Інформаційна	Збір та передача даних	Забезпечує обґрунтованість рішень
Координаційна	Узгодження дій	Підвищує ефективність реалізації
Аналітична	Обробка інформації	Сприяє вибору оптимальної альтернативи
Мотиваційна	Вплив на персонал	Підвищує рівень виконання рішень
Контрольна	Зворотний зв'язок	Дозволяє коригувати управлінські дії

Джерело: сформовано авторами на основі [4–8]

процесів, рівня їх стратегічної узгодженості та здатності забезпечувати своєчасну обробку й інтерпретацію інформації. Встановлено, що інтеграція стратегічних комунікацій у систему офіс-менеджменту сприяє підвищенню обґрунтованості рішень, зниженню невизначеності та забезпеченню організаційної узгодженості.

Доведено, що в умовах цифровізації та динамічного зовнішнього середовища зростає роль цифрових комунікаційних інструментів, які підвищують оперативність прийняття рішень, але водночас породжують нові виклики, зокрема інформаційне перевантаження та потребу розвитку цифрових

компетенцій персоналу. Це актуалізує необхідність формування комплексної комунікаційної стратегії в межах офіс-менеджменту.

Враховуючи все вище перелічене, стратегічні комунікації та прийняття управлінських рішень слід розглядати як взаємопов'язані елементи єдиної управлінської системи, інтеграція яких забезпечує підвищення ефективності функціонування організації та її адаптивності до сучасних викликів. Перспективи подальших досліджень доцільно пов'язати з розробкою практичних механізмів оптимізації комунікаційних процесів і впровадженням цифрових рішень у систему офіс-менеджменту.

Бібліографічний список

1. Defining Strategic Communication / K. Hallahan et al. *International Journal of Strategic Communication*. 2007. Vol. 1, no. 1. P. 3–35. DOI: <https://doi.org/10.1080/15531180701285244>
2. Communication. *Communication*. URL: https://communication.iresearchnet.com/#google_vignette
3. Швед В., Євась Т., Зубач В. Сутність і функції комунікації в менеджменті: класифікація як інструмент управління взаємодією та рішеннями. *Економіка та суспільство*. 2025. № 81. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-78>
4. Simon H. A. *Administrative Behavior: A Study of Decision-Making Processes in Administrative Organizations*. – 4th ed. – New York: Free Press, 1997. – 368 p.
5. Simon H. A. *The New Science of Management Decision*. – New York: Harper & Row, 1960. – 50 p.
6. Drucker P. F. *The Practice of Management*. – New York: Harper & Row, 1954. – 404 p.
7. Drucker P. F. *Management: Tasks, Responsibilities, Practices*. – New York: Harper & Row, 1973. – 839 p.
8. Mintzberg H. *The Nature of Managerial Work*. New York: Harper & Row, 1973. 298 p. URL: <https://archive.org/details/natureofmanageri00mint>

References

1. Hallahan K., Holtzhausen D., van Ruler B., Verčič D., Sriramesh K. (2007) Defining strategic communication. *International Journal of Strategic Communication*, vol. 1 (1), pp. 3–35. DOI: <https://doi.org/10.1080/15531180701285244>
2. Communication. (n.d.) *Communication*. Available at: https://communication.iresearchnet.com/#google_vignette
3. Shved V., Yevas T., Zubach V. (2025) Sutnist i funktsii komunikatsii v menedzhmenti: klasyfikatsiia yak instrument upravlinnia vzaiemodiieiu ta rishenniamy [The essence and functions of communication in management: classification as a tool for managing interaction and decisions]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 81. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-78> (in Ukrainian)
4. Simon H. A. (1997) *Administrative behavior: A study of decision-making processes in administrative organizations* (4th ed.). New York: Free Press.
5. Simon H. A. (1960) *The new science of management decision*. New York: Harper & Row.
6. Drucker P. F. (1954) *The practice of management*. New York: Harper & Row.
7. Drucker P. F. (1973) *Management: Tasks, responsibilities, practices*. New York: Harper & Row.
8. Mintzberg H. (1973) *The nature of managerial work*. New York: Harper & Row. Available at: <https://archive.org/details/natureofmanageri00mint>

Svitlana Rybalchenko

PhD in Economics, Associate Professor,
Senior Lecturer of the Oleg Balatskyi Department of Management,
Sumy State University
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3971-9069>

Yuliia Matvieieva

PhD in Economics, Associate Professor,
Senior Lecturer of the O. Balatsky Department of Management,
Sumy State University
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3082-5551>

Stanislav Kotenko

PhD in Economics, Assistant of the Oleg Balatskyi Department of Management,
Sumy State University
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8684-0163>

Veronika Rudenko

Student,
Sumy State University
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-0183-6786>

Eduard Bohdan

Student,
Sumy State University
ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-3912-9018>

STRATEGIC COMMUNICATIONS AND MANAGERIAL DECISION-MAKING AS FUNCTIONAL DOMINANTS OF MODERN OFFICE MANAGEMENT

The article explores the essence of strategic communications and their role in the decision-making process within the system of office management. In the context of digital transformation, globalization, and the increasing importance of information, communication processes become a critical factor in ensuring organizational effectiveness. The study substantiates that strategic communications should be considered as a key functional dominant that integrates information flows, coordinates organizational activities, and enhances the quality of managerial decision-making. The paper analyzes modern scientific approaches to the interpretation of strategic communications, emphasizing their interdisciplinary nature and their alignment with organizational goals and strategies. Particular attention is paid to the relationship between communication processes and the stages of decision-making, including problem identification, development of alternatives, choice of optimal solutions, implementation, and control. It is argued that communications act not only as a channel for information transfer but also as a dynamic environment for the formation and justification of managerial decisions. The study generalizes existing classifications of communications and highlights their functional characteristics in the context of office management. It is determined that the effectiveness of managerial decisions largely depends on the quality of the communication environment, including the availability, accuracy, and interpretation of information, as well as the level of coordination among organizational actors. The role of cognitive and behavioral factors influencing decision-making is also emphasized, particularly in conditions of uncertainty and limited rationality. Special attention is given to the impact of digitalization on the development of strategic communications. The implementation of modern information and communication technologies significantly increases the speed of data processing and decision-making, while simultaneously creating new challenges such as information overload and the need for advanced digital competencies. It is concluded that strategic communications and managerial decision-making should be considered as interdependent elements of a unified management system. Their integration ensures organizational adaptability, consistency of actions, and overall management effectiveness.

Keywords: strategic communications, office management, methods of making management decisions, communication processes, information flows, management efficiency, digitalization, organizational interaction, communication strategy.

Дата надходження статті: 01.03.2026

Дата прийняття статті: 19.03.2026

Дата публікації статті: 11.05.2026